

Serbian
He Careth For You
60-0301

ON BRINE ZA TEBE

Phoenix, Arizona, SAD
1. marta 1960.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

ON BRINE ZA TEBE

1 Hoćemo li pognuti sada svoje glave dok razgovaramo s Autorom Reči. Naš nebeski Oče, zahvalni smo Ti za ovu divnu i veliku privilegiju dolaska k Tebi ponovo ove večeri, dolazeći ponizno u Ime Gospoda Isusa molimo za oproštenje svojih greha i da nas posetiš ponovo ove večeri i daš nam izuzetno, izobilno, više od svega što bismo mi mogli učiniti ili zamisliti.

Molimo za svaku osobu koja je u Božijoj Prisutnosti, za one koji su grešni, prvo, koji Te ne poznaju da bi večeras došlo isceljenje njihovih duša i njihovog duha i da bi oni svi zajedno večeras postali Tvoje sluge. Molimo, Oče, da bi oni koji su na rubu, kako bi mi to nazvali, oni jednostavno ne znaju kojim putem trebaju krenuti, i to može biti, ovo može biti njihova poslednja prilika, molimo, Oče, da oni podignu svoje oči gore prema nebu. Ispuni to, Gospode.

2 Nismo zaboravili one koji se oporavljaju, koji su u bolnicama i u-u domovima, koji su bolesni i ne mogu prisustvovati službi, iako bi oni to zaista jako voleli. Tražimo da se anđeli Gospodnji primaknu bliže njihovim posteljama večeras. I neka bi, zato što smo okupljeni zajedno i molimo, Ti dopustio da isceljujuća sila dođe do njih tako da bi oni mogli doći sutra uveče na službu i da se to nastavi. Ispuni to, Gospode.

Ovde su neki koji su bolesni i nemoćni, neka bi ovo bila noć njihovog oslobođenja. Blagoslovi sve nas dok čekamo dalje na Tebe jer to tražimo u Isusovo Ime i za Njegovo dobro. Amen. Možete sesti.

3 Tako je dobro vratiti se u kuću Gospodnju večeras. Ulazeći kroz ta vrata tamo dole sreo sam jednog momka. I posegnuo sam ovako i pružio mu ruku, to je bio sin brata Johna Sharrittya. Zaista ne znam kako je ovaj dečak uopšte narastao toliko. Pitao sam ga da li je David bio velik kao što je on bio. Pa čini se kao da sam prošle godine bio ovde. Ali mislim da su prošle oko tri godine. Ali on je bio samo mali dečak koji je trčao uokolo u malenom kombinezonu. I ovde je on večeras, snažan, visok (Naime, mislim da on ne sluša ovo.), reći ću, zgodan mladi momak. Ali sigurno je narastao. Da, tako to sve ide. Mi sada izrastamo daleko od sebe.

4 I ja sam bio napolju danas do planine Camelback gde sam pre trideset i tri godine jahao na konju kroz divljinu, gonio sam magarce tamo iza planinskog lanca South Mountain. Mislim da ih u Arizoni više nije preostalo; ona je sva ispresecana putevima i autoputevima. Pa ima jedna stvar: „Mi ovde nemamo nikakav trajni grad; ali iščekujemo jedan koji će se pojaviti, čiji je Graditelj i Tvorac Bog.“ Znam da ljudi ulaze i da vi morate ići napolje i raširiti to. Ali sam baš mrzeo videti kako se stara polja kaktusa uništavaju i pretvaraju u stambene projekte. I-i to je baš

izgledalo... Mrzim to gledati. I nadao sam se da neću ostati dovoljno dugo da to vidim. To je... Ja-ja nekako volim original. O, vi imate predivne domove; to je istina. Ali to-to je izopačeno; to šta je čovek učinio. Moja misao o lepoti nije ono što je čovek načinio, nego je moja misao o lepoti način na koji Bog to radi. Dovoljno je reći da je to način koji mi se sviđa.

5 Ali naš narod se kreće, ili naši ljudi se kreću, i sve ovde se kreće. Stajao sam tamo gde je nekad veliki faraon stajao i velike sile koje su vladale svetom, a vi biste morali kopati dvadeset metara ispod zemlje da biste pronašli ruševine njihovih kraljevstava. A gde je Cezar u Rimu hodao ulicom oni bi rekli: „Dvadeset metara dole ispod je gde je Tako-i-tako, veliki car...” O! Tamo...zato jer nemamo nikakav trajni grad.

Tako naša nada je izgrađena na ničemu manjem

Nego na Isusovoj Krvi s pravednošću;

Kada se sve oko moje duše slomi,

Tada je On sva moja nada i prebivalište.

Na Hristu pouzdanoj Steni stojim ja,

Jer su sva ostala tla živi pesak.

(To je ono čemu se radujemo.)

6 I sada, večeras vidimo ljude kako stoje sa strane. I mislim da će oni sutra uveče biti dole u dvorani ili šta, Madison Square Gardenu. Pa nadam se da nisu doneli to sa zapada sada.

Sve ide prema zapadu. Čuo sam, pre nekog vremena, kratku pesmicu, kaže: „Oni su pretvorili pašnjake... Kada su istočnjaci došli na zapad, oni su pretvorili sve pašnjake ovde u golf terene. I uzeli su taj stari tor i napravili bazen za plivanje. Stavili kojote u njujorški zoološki vrt.” I kaže: „Preostaje samo jedna stvar, a to je kanap s kojim će se obesiti na to staro drvo topole.” Tako da pretpostavljam da je to način kako to ide. Tako je. To je...

7 Jeste li ikada primetili kako se civilizacija kreće s istoka prema zapadu? I kuda civilizacija prođe, ona zagađuje svoj put kojim se kreće. To je baš istina. Vi mislite da sam pravi pesimista večeras, zar ne? No da... Želim propovedati, jedno od večeri dok sam ovde, po Božijoj volji, o tome kada se istok i zapad sretnu. I to je ono što su oni učinili. Mi... Najstarija civilizacija je Kina. I ako idemo strogo zapadno, idemo pravo u Kinu ponovo. Među nama nema ničeg osim okeana. A istok i zapad se kreću zajedno.

I zapamtite, Biblija kaže, prorok je rekao da će doći dan koji neće biti niti dan niti noć, nešto kao turoban dan; ali uveče će bit Svetlo - u vreme

Dođite kući, (Bog vas blagoslovio, mladiću. Neka te Bog blagoslovi, brate.)... kući,

Vi koji ste umorni, dođite kući;

[Brat Branham ponovo napušta propovedaonicu i moli se s ljudima za oltarom; brat nastavlja pevati „Iskreno i nežno” sa zajednicom, govoreći im-urednik]

Dođite kući...

74 Ima li neko ovde od vas ko nema Duha Svetoga, koji nikada nije bio ispunjen Duhom Božijim, ko nije siguran u svoje stajalište? Podignite svoju ruku, recite: „Ja nisam primio Duha Svetoga, brate Branham.” Jeste li primili Duha Svetoga otkad ste poverovali? Ako niste, podignite svoje ruke. Želite li doći ovde i kleknuti upravo sada i dopustiti nam da molimo za vas, da primite Duha Svetoga? Dođite sada dok mi pevamo.

Dođite kući, dođite kući.

Vi koji ste umorni, dođite kući;

Iskreno, nežno, Isus zove.

Zove, o grešnici, dođite kući!

Zašto bi odugovlačili kada Isus...

Hoćete li doći sada pravo okolo sada dok Isus zove? To može biti vaš poslednji poziv. Mi to ne znamo. Možda nije; ali opet može biti. Hoćete li doći? Nemojte rizikovati. Ako niste sigurni, dođite sada. Hoćete li doći?

...oklevati i ne mariti za Njegovu milost,

Milost za vas i za mene.

Dođite kući, (Bog vas blagoslovio, brate, sestro.)

... kući,

Vi koji ste umorni...

[Brat Branham govori jednom bratu i napušta propovedaonicu-urednik.] Uzmite to... Bog vas blagoslovio...

vas pred Ocem svojim i svetim anđelima. Ali ko Me prizna pred ljudima, toga ću ja priznati pred Ocem mojim i svetim anđelima."

72 Da li biste hodali i došli pravo dole do prolaza sada? Dođite pravo dole i stanite.

Mlada žena dolazi ili možda... Pretpostavljam Kineskinja, dolazi dole sada da iznese svoje javno priznanje da ona treba Hrista. Bog te blagoslovio, sestro. Upravo tamo, ja ću biti sa vama za koji trenutak.

Da li bi još neko došao upravo sada dok mi pevamo? Neka vas Bog blagoslovi, gospodine.

Blago i nežno...

Sada, ako želite položiti svoje brige na Njega, položite sebe na Njegov oltar ovde sa...

Poziva vas...

Samo se ustanite; dođite pravo ovde dole. Mi želimo stajati s vama ovde i moliti se s vama, samo položiti ruke na vas.

Vidite na vratima On čeka i gleda.

Gleda na...

73 Šta On gleda? Gleda jeste li to zaista mislili ili ne. Dođite sada, dođite. Jeste li to mislili? Sigurno jeste.

Dođite kući, dođite, dođite... (Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio, vas tamo mladiću.)

Vi koji ste umorni, dođite kući;

Iskreno, (Bog.) nežno, Isus.

Imate li brigu večeras koje se ne možete rešiti, želite je položiti na Gospoda? Dođite dole.

Oh, grešnici, dođite kući!

Dođite kući, dođite kući.

Vi koji ste umorni, dođite kući;

[Brat Branham napušta propovedaonicu i moli se s ljudima za oltarom; drugi brat nastavlja pevati „Iskreno i nežno” i poziva druge da dođu-urednik]

Iako mi imamo...

Hoćete li doći ovde sada, odmah tu, kleknuti naokolo za molitvu. Vi koji niste zadovoljni, sa mestom gde se nalazite, hoćete li doći? Dođite.

...za vas i za mene.

večeri.

8 Sada, civilizacija je putovala s istoka ka zapadu. I kako sunce geografski izlazi, ono izlazi na istoku i putuje ka zapadu te ide dole na zapad.

Zato, pogledajmo šta je S-i-n učinio kada je doneo evanđeosko Svetlo. U početku na istočnjačkim ljudima bio je Pentakost, izlivanje Duha Svetoga, znaci, čudesa, čuda, velike stvari koje su se događale.

Sada, imali smo dan koji nije bio niti dan niti noć; nego je sumoran. Imali smo dovoljno da-da bi se pridružili crkvi, stavili svoje ime u knjigu: „Ali u vreme večeri biće Svetlo.” Isto sunce koje iz-iz-izlazi na istoku, zalazi na zapadu. I sada, taj veliki Duh Sveti kroz doba je pokazao dovoljno Svetla usred crkvenjaštva i denominacija i tako dalje, za ljude da bi oni bili spašeni kroz sva ta doba.

Ali sada je došlo vreme večernjeg Svetla. I sada isti taj Duh Sveti, s istim očitovanjem, čini iste stvari, koje je radio i pre, svetli na ljude zapada uzimajući iz pagana ljude radi Svoga Imena.

9 I dakle, istok i zapad su se spojili, i civilizacije su se sukobile, i to je donelo jedno od najapsurdnijeg, necivilizovanog stanja koje je svet ikada video ili sanjao o njemu. Doći ćemo na to jedne večeri; to je ono što-ono što nisam nameravao govoriti večeras. Ali sigurno je vreme da smo na kraju vremena. To je ono što pokušavam učiniti, neprestano upozoravati ljude da smo na kraju vremena.

Šta možemo učiniti? Nema nade u ništa više, samo u Hrista. Samo zapamtite to. Hrist je jedini ostanak koji imamo.

10 Ne možemo gledati na demokratiju. Sada, to je bilo u redu; ali to je izvršeno, to je proživelo svoje. Kraljevi su živeli svoj život, i kraljevstva, i diktatori, i sve je to odživelo svoj dan. Demokratija je bila najbolja stvar koju su imali. Ali je toliko zagađena kroz politiku; pokvarena do srži, bez imalo nade u njoj uopšte. To je kao da se trudite sagraditi nešto na zapaljenom gradu koji je nestao u oblaku dima. Ne možete to sagraditi. To je uništeno i ne postoji više. I to mora biti tako. Mora doći na taj način. Biblija kaže da će to biti tako.

Sotona je vladar svakog naroda. Svako kraljevstvo pripada Sotoni i on vlada njima po svom načinu upravljanja. Ali nije li ih on ponudio Sinu Covečijem jednoga dana? „Oni su moji, ja ću raditi s njima šta god mi se prohte, sva kraljevstva ovoga sveta.” To je razlog zašto se oni tuku, i ubijaju, i upropašćavaju.

Ali Isus je rekao: „Idi od Mene, Sotono.”

Jer On je znao da će ih baštiniti. „I radujte se, sva nebesa i svi sveti

proroci, jer je kraljevstvo ovoga sveta postalo Kraljevstvo našega Gospoda. I On će vladati i kraljevati njime hiljadu godina." Tada više neće biti rata. O, kada taj veliki dan dođe.

11 O, dajte da vas uverim u Isusovo ime. Vi dragoceni ljudi ovde, stavite svu svoju nadu na Njega jer je On jedini temelj. Jer dolazi potresanje. Demokracija se raspada na delove. Kraljevstva se raspadaju na delove. Nacije se raspadaju na delove. Mi smo na kraju svega. "Ali mi primamo Kraljevstvo koje ne može biti uzdrmano; čvrsto, postojano, uvek napredno u milosti Božijoj. O, ja to volim. Tako mi je drago večeras da sam hrišćanin. Ja-ja-ja ne znam šta bih uradio da nisam hrišćanin. Verovatno bih bio sklon samoubistvu da nisam hrišćanin. Jer poznavanje i gledanje tih stvari i-i onda s darom koji mi je Gospod dao da predvidim i razumem šta će mi On dozvoliti da učinim, samo da to vidim... Znam da je to samo tamo preko na drugoj strani horizonta. Razumete li? Pogledajte kako to dolazi blizu kao što jeste i onda me to tera da vrištim sa svime što je u meni. O, izbegnite gnev koji treba da dođe.

12 Bože, budi milostiv. Nebeski Oče, o Bože, molim Te. Pomozi nam nekako, Gospode. Daj nam razumevanje tog nečeg velikog koje beži kao zmija, privlačna, kakva je bila, kao ptica koja je nekada bila slobodna, sedela na krošnjama drvetu, ali sada ju je zmija dohvatila. I to se isprepliće, otkriva, uskoro će biti u njenim ustima i otrovnim zubima. Bože, budi milostiv. Neka bi svi večeras ovde, ko nije savršeno usidren u Hristu Isusu Sinu Božijem, neka bi došli večeras i bili nanovorođeni od Duha, Gospode, da bi njihove nade bile usmerene na Njegov dolazak: "Svi oni koji vole Njegov dolazak". Ispuni to, Gospode. U Isusovo Ime molimo. Amen.

13 Želim da moja tema večeras bude, po Božijoj volji, iz I Petrove poslanice. I ako biste želeli čitati sa mnom, I Petrova 5. poglavlje i počecemo od 5. stiha: I Petrova 5, počinjemo s 5.

Isto tako i vi, mladići, pokorni budite starešinama. Svi se jedni drugima pokoravajte opasani poniznošću: jer Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.

Ponizite se, dakle, pod moćnom rukom Božijom da vas on uzvisi u svoje vreme.

Svu svoju brigu prebacite na njega, jer se on brine za vas.

Predивно čitanje Svetog Pisma. Sada, želim to uzeti za svoju temu - „On se brine za vas“.

14 I takođe je pisano u 14. poglavlju u Jovanovom Evanđelju:

Neka se ne uznemiruje srce vaše: verujte u Boga i u Mene verujte.

„Ovde su sve moje brige, na Tebi. Ja verujem.“ Bog te blagoslovio, mlada damo tamo iza, Španjolka. Onaj mladi čovek, ona mlada žena. Da, Bog vas blagoslovio. To je dobro. Hoće li neko još upravo pre naše molitve sada? Upamtite, vi ste učinili svoju...

Blagoslovi ovog malog dečaka. Blagoslovi ovu mladu devojkicu ovde. O, vi u molitvi, samo želim reći nešto. Jedan od najsladish malih pogleda... Ako postoji sutra, tamo je propovednik koji me posmatra, od oko četiri godine starosti.

69 Sada upamtite, duh pronicanja, nisam to bio davao ovde u crkvi tek poslednju noć ili dve. Najpre želim dobiti nešto drugo. Ovde su ljudi sa svedočanstvima u svojim srcima (Ja to znam.), isceljeni godinama pre i sve te stvari. Ali želim postaviti stvari na svoje mesto. Dobijmo svoje duše da možemo jednostavno verovati Bogu i položiti sve na oltar, reći: „Gospode Bože, ja sam ovde.“

Ali da je Tvoja Krv prolivena za mene,

I da si me otkupio da dođem Tebi,

O Janje Božje, dolazim! Dolazim!

[Brat Branham počinje pevušiti pesmu „Baš kao što jesam“.-urednik]

70 Pitam se sada, budući da su mnogi podigli svoje ruke... Postoji nešto u crkvi što je dražesno... To je, gde se sveti skupe s vremena na vreme da se mole, gde se propoveda propoved s bine. Postoji nešto dražesno u crkvi. Svet je toliko pretrpan danas, nekada je pomalo teško održati kampanju u crkvi, ljudi stoje nagurani.

I moja dragocena braćo i sestre, pre oko dvanaest godina sam vam došao kao mladi čovek koji je tek započinjao službu. Mnogi od vas su još ovde. Vidim da je gospođa Waldroff ovde, a ona je bila unesena tamo mrtva na nosilima s rakom na srcu; to je bilo godinama pre. A Sveti Duh ju je ponovo vratio u život. Njeni doktori su dali svoje svedočanstvo i imali su zapise o tome. Ima drugih ovde koji... Dokazano je, prijatelji, da vas On voli.

71 Da li biste se popeli ovde gore sada večeras? Vi koji ste podigli svoje ruke, imate nešto što biste položili na Gospoda, vaše brige, da li bi došli ovde i samo mi dozvolili da se molim s vama? Hajde, ustanite. Vi koji ne poznajete Hrista kao svoga Spasitelja ili ako Ga poznajete, ali imate neke navike kojih se ne možete rešiti ili nešto, hoćete li doći ovde? Nemojte se stideti sada. Kažete: „Podigao sam svoju ruku, brate Branham.“ Onda ćete sigurno doći ovde gore i reći: "Javno priznajem da trebam Hrista. Želim doći ovde i stati."

On je rekao: "Ako se posramite Mene pred ljudima, Ja ću se posramiti

65 Sećate se, Arizona, moja prva poseta ovde, i vi ste mi pevali za "doviđenja" tu pesmu, a maleni španski hor tamo dole iz crkve brata Garcije; kada bismo se okupili zajedno tamo u Kaliforniji, kada sam išao tamo redom, plakao i mahali bi jedni drugima. Mnogi su od vas očevi i majke i mnogi od vas su prešli preko vela tamo te večeri. Ali On i dalje brine za vas. On će nastaviti brinuti. Kada nema ničega više što bi brinulo, On će brinuti. Vi Ga sada volite i želite... I želite da On brine za vas i želite brinuti za Njega. Podignite svoje ruke, recite: „Seti me se u molitvi, brate Branham, imam potrebu večeras koju nisam sposoban položiti na oltar. Osim...”

66 I samo hodajte ravno, položite to na Gospoda i recite: „Gospode: 'Ja imam-ja sam pušač.'” Neka te Bog blagoslovi, brate. „Ja sam alkoholičar.” „Ja sam - ja sam lažov.” Jednostavno se ne mogu prestati šaliti, zbijati proste šale. Jednostavno ne mogu prestati uzimati piće, društveno piće, okupljam se s društvom. Želim-ja se želim udaljiti od toga svega. Ja-ja-ja sam osoba koja uvek gleda na zle stvari, ulice su pune nečistih žena i muškaraca. I-i to-to ja-ja želim-ja se želim udaljiti od toga. Hoćeš li, o Bože, daj mi da budem sposoban položiti sve svoje brige večeras na Tebe?

Hoćete li podignuti svoju ruku, reći: “Moli se za mene, brate Branham. Sada ovde predajem sve, i stavljam to na oltar, i ja ću položiti sve svoje brige na Njega”? Hoće li ovde biti još jedan pre nego se pomolimo?

67 Bog neka blagoslovi ovoga mladića koji stoji ovde s podignutim rukama, mladoga momka s crvenim džemperom na sebi. “Malo dete će ih voditi.” Zaista su Pisma ispravna.

Hoće li biti tamo neko drugi bilo gde koji će samo podići svoju ruku i reći: „Moli za mene?” Bog te blagoslovio, mladi Španac koji stoji ovde. Još neko? Bog te blagoslovio tamo, damo, ja vidim tvoju ruku. Tamo, gospodine, vidim i tvoju. I mladi Španac tamo nazad. I ova dama koja tu stoji. Vidim. Bog vidi vaše ruke; On zna vaše osećaje. Blagoslov tebi, sestro. Neka te Bog blagoslovi, brate. To je dobro, još neko ko bi rekao: „Seti me se, brate Branham?” Bog te blagoslovio tamo iza, sinko. Neka te Bog blagoslovi, sestro. I tebe, mlada devojkica koja si ovde. Skroz tamo iza, vidim vašu ruku, taj veliki snažan čovek sa svojom rukom podignutom u vazduh. Bog te blagoslovio ovde, mladi momče, baš u najboljim godinama života, ovde sa svojom pognutom glavom.

68 O, koji trenutak, odluke se donose: „Mogu li položiti sve svoje brige na Njega?” Ovo bi moglo izgledati čudno. Bože blagoslovi ovaj stari par [Prazno mesto na traci-urednik] „ovde, ja želim položiti svoje brige na Njega.” Da, samo predajte sve. Ja... [Prazno mesto na traci-urednik]

U kući Oca Moga ima mnogo stanova: da nije tako, rekao bih vam. Idem vam pripremiti mesto.

I ako odem i pripremim vam mesto, ponovo ću doći i uzeti vas k Sebi; da i vi budete gde sam Ja.

15 Još jedna izjava Pisma je ta da će On moliti Oca i da će nam On dati drugog Utešitelja. I taj će Utešitelj biti Duh Sveti, koga svet nije mogao primiti, ali biće to Utešitelj za vernike. “A kada On dođe, On će svedočiti o Meni, i podsetiti vas na sve što sam vam govorio, i pokazati vam stvari koje trebaju doći.” Blagoslovljen Duh Sveti...

16 I u danima Pavla kada je on rekao: „Ako uđe kakav neupućeni među vas, a vi svi govorite u jezicima, a nema tumača, tada bi nevernik rekao da ste ludi. Ali ako bi bilo jedno proroštvo i otkrivanje tajni srca,” kaže, “tada bi oni pali ničice i rekli zaista je Bog među vama.”

I sada smo u ovom danu s istim Utešiteljem koji se manifestuje na isti način kao što je to činio onda. Kakva li je to uteha s obećanjem...

Sada, nemaju svi tog predivnog Utešitelja. Oni-oni ne... Nemaju to. Oni to odbacuju; oni to odbijaju jer to jednostavno neveruju.

17 Samo je jedan način na koji ćete ikada moći primiti tog predivnog Utešitelja, a to je kada verujete u Gospoda Isusa Hrista, ispovedate svoje grehe, pokajete se, krstite se hrišćanskim krštenjem i imate obećanje da će vas Bog ispuniti Duhom Svetim. To je Njegovo obećanje. On to ne može povući. On je to obećao. Uvek sam govorio, ako je osoba temeljno upućena i pokajala se iz svoga srca i verovala Bogu sa svime što je u njoj i kada je krštena, odmah će Duh Sveti doći na tu osobu jer je On obećao tako učiniti. On je to obećao. „Primićete Duha Svetoga jer za vas je ovo obećanje.”

18 Dakle, ljudi danas, razlog zbog koga oni to ne prime je taj što se to suprotstavlja njihovom duhovnom životu koji oni žele živeti. Biblija kaže da je svet - ljudi su više voleli tamu nego Svetlo jer su im dela zla. I osoba koja voli hodati u tami i činiti loše stvari, ona-voli loša dela, ne može voleti Duha Svetoga. Jer je Biblija rekla: „Ako ljubite svet, ili ono što je u svetu, ljubav Božija čak nije u vama.”

19 Dakle, možda ste već čuli te citate Pisma, ali obratimo pažnju na njih. Jesu li oni istiniti? Oni su istinitiji od toga što vi sedite ovde u ovoj crkvi večeras. Oni su istinitiji od toga da je ovo država Arizona. Oni su istinitiji od toga da ste vi živo ljudsko biće. To su večne Božije Reči i Njegova obećanja. Sva neba i zemlja će proći, ali te reči nipošto neće proći. One imaju značenje, uzvišeno značenje. Ali vam neće značiti ništa dok vam ih Bog ne otkrije. Kako je predivno znati da On brine za nas.

20 Zato ako čovek... On je bio načinjen tako da želi biti utešen. Zato ako

ne prihvati Božiji način, on će onda napraviti način za sebe. I on će to pokušati zameniti s nečim što bi trebalo zauzeti mesto tog Duha Svetoga. O, želim da to čujete. Muškarac ili žena koji neće prihvatiti Duha Svetoga, Utešitelja, pokušaće se utešiti nekom nasilnom zamenom koju će im Sotona ponuditi. Sotona ima mnoštvo zamena. Ali zašto mi moramo imati zamenu, kada je pentakostalno nebo puno stvarnog? Zašto bih jeo iz kante za smeće kada je ispred mene postavljen čist sto prepun izabrane hrane? Nešto sa mnom psihički ne bi bilo u redu kada bih to učinio. Dakle, koja je šteta videti da će ljudi pokušati uzeti nešto da to nadomeste. Ponekad će pokušati olakšati svoju savest tako da izađe napolje...

21 Kao što će nekada majke pokušati učiti svoje mlade devojkice da budu popularne, da čine... One... Njihova jedina ambicija je da učine tu mladu devojkicu baletnom plesačicom ili slično. A znate li da joj dajete strihnin; dajete joj arsen koji će joj samo slomiti srce i poslati je u đavolji grob ili u đavolji pakao i grob grešnika jer ništa dobro ne može proizaći iz toga. Ali vi pokušavate razmišljati: "Kada bi moja kćer mogla biti takva-i-takva..." I poslaćete ih tamo-čak i tamo kao što je i naš YWCA, gde će vežbati rock-and-roll. A stari ljudi će izaći na ples u ambaru ili neku tradicionalnu zabavu.

22 Kada dosegnu oko 30 godina starosti, postanu tužni. Misle da: „Onda jer sam već toliko ostario nisam se još dovoljno izludovao u mladosti.“ I oni-oni nekad pokušavaju prevariti u svom bračnom zavetu, svi, i muškarci i žene; svi su krivi. Šta nije u redu? Nešto im nedostaje.

Nekada se počnu opijati. I nakon što ostare, pa oni će ići dole po kafićima i počće se opijati. A kada piju, stvarno nastoje popiti. Samo nekoliko pića i-i onda to donosi još pića i nakon nekog vremena oni postanu alkoholičari.

23 A nekada, da bi bili popularni, gledaće televiziju na-na ulicama i pušiti, a najniža stvar koju je žena učinila u dvadesetom veku je kada je počela pušiti cigarete. To je najveća peta kolona koju je ovaj narod ikada imao. To razbija moral; to-to-to napuni ove ustanove ovde punim ludih ljudi; to puni bolnice tuberkulozom, bolestima raka i svime što se razvija iz toga, ali oni to ipak čine da bi se utešili.

Bog nam je dao nešto da nas uteši: Duha Svetoga, Božijeg Utešitelja. Ove stvari su samo zamene koje na kraju vode u raskalašnost, i varanje, i krađu, i u činjenje pogrešnih stvari.

24 Moja mala devojkica me pitala neko veče; rekla je... Ili je to bio mali Josip, rekao je, „Tata, postoji li nešto takvo kao što je veštica?“

Rekao sam: „O, naravno.“

On je rekao: „Ima li ona veliki nos i leti li na metli po noći?“

i...načinjeni uprkos delima milosti?

Jevrejima 10, kaže:

...jer ako svojevoljno grešimo nakon...što smo primili spoznaju istine, ne preostaje nam više žrtva za grehe, nego...neko strašno iščekivanje suda i besa ognja...

Jer mi znamo da je strašno upasti u ruke Boga živoga.

Dok je tu milost, milost na Izvoru, dok ima mesta na Izvoru...

63 Pismo, dok se molite, hteo bih vam reći. Na šta to Pismo upućuje: „Jednom prosvetljeni, nikada nisu mogli doći do punog saznanja...“? Kao granični vernik, kao u Postanku 14 ili kada je-kada je... U Izlasku, kada su Izraelci došli do obećane zemlje, okusili samo grožđe iz obećane zemlje; ali su se vratili kukavički, uplašeni: „Mi ne možemo ići preko; otpor je prevelik,“ granični vernici, ljudi koji će doći u crkvu i, oh, reći da je predivno, ali nikada neće staviti svoje ruke na to, nikada neće biti spremni pasti na oltar i reći: „Bože, napuni me Duhom i daj mi da postanem jedno od Tvoje dece.“ Granični, mi to ne želimo.

64 Budimo pravi hrišćani. Neka ova crkva gori, molitveni sastanci neka budu stalno, sastanci kroz grad, bilo gde; radnici, ne da vam se mora reći, nego svojevoljno radite celo vreme za Kraljevstvo Božije. Neka druge crkve koje su zastupljene ovde, neka se njihovi članovi vrate svojim crkvama s takvim iskustvom. Svoje brige prebacimo na Njega, jer se On brine za vas. On je Utešitelj.

Ako li postoji takva osoba večeras da iskreno ispoveda pred Bogom da nema taj mir, da vi polažete svaku brigu na Njega, želeli ste to; trudili ste se, pali ste pred tim, ali nikada niste došli na mesto gde se zaista baš u potpunosti predajete Njemu i vi to želite učiniti, hoćete li reći: "Seti me se u molitvi, brate Branham, dok podižem svoju ruku." Hoćete li podignuti svoju ruku sada i samo reći: „Seti me se, brate Branham, u molitvi.“ Neka vas Bog blagoslovi, gospođo. Neka te Bog blagoslovi, sestro. Blagoslov tebi, i tebi, i tebi ovde. Da. I pozadi tamo nazad, Bog neka te Bog blagoslovi. On vidi da podižete svoje ruke. Neka vas Gospod blagoslovi, gospođo. Bog neka te blagoslovi upravo tu napred, sestro. I Bog te blagoslovio tamo nazad, moj brate. On brine za vas. Mi smo imali običaj pevati jednu malu pesmicu:

On brine za vas.

On brine za vas.

Kroz svetlost sunca i senu,

On brine za vas.

napolje.' Ali šta je ona učinila? Ona je zgrabila svoju malu pregaču, koja je bila mokra od vode za pranje, omotala ju je oko glave te potrčala kroz tu buktinju. A policajac ju je pokušavao zaustaviti. Popela se uz stepenice jako brzo. Zašto? Jer je njeno voljeno dete tamo ležalo. Ona je zgrabila to dete i pomislila: "Mokra odeća me sačuvala. Ali sada ako to dete provučem tamo kroz to, to će je celu opeći, ti plameni." Tako da je zamotala bebu u svoju vlastitu mokru odeću, držeći je u svom naručju i potrčala kroz tu buktinju. I to je speklo meso na njenom licu."

Rekao je: „To je razlog zašto je ona ružna. Ona je ružna da bi ti mogla biti lepa. A ti si mislila da možeš okrenuti leđa svojoj majci koja se toliko žrtvovala?“ U sramu ona je pognula svoju glavu.

60 Mislim da bi mi trebali biti takvi. Ovo Evanđelje, ovaj Utešitelj koga imamo, ovaj Duh Sveti koga svet zove fanatizam, ljudi žele reći da smo mi sveti valjači, je li vas sramota? Je li vas sramota žrtve koju je Isus učinio tamo na krstu da bi mi mogli imati tu utehu? Biste li to zamenili za udobnost ovoga sveta, popularnost nekog komšije?

Bože sačuvaj. Neka bi mi položili svoje brige na Njega jer On brine za nas. Neka bi Ga voleli i negovali Ga svime što je u nama.

61 I, o, kao učenici koji su se vratili nazad, radosni zato što su bili ubrojeni kao dostojni nositi sramotu Njegova Imena, tako se ja osećam večeras. Ne marim; možete reći da sam izgubio razum; možete me nazvati sveti valjač. I moja Baptistička crkva mi je rekla da ću izgubiti razum ili da ću hteti biti sveti valjač.

Moj otac i moja majka su me otpremili iz kuće s ničim osim s papirnom vrećom ispod ruke, s nešto odeće u njoj; malenom majicom i parom donjeg rublja za promeniti i nekoliko pari čarapa je bilo sve što sam ja imao. I moja vlastita porodica mi je rekla: „Ne možeš donositi te stvari ovde i ostati naše dete.“ I otišao sam u New Albany, ne znajući gde da idem, bez mesta na koje bih položio glavu.

Ali, brate... I đavo mi je došao baš u tome trenutku kada je umiralo moje dete. Mnogo puta, da sam došao, ali ja znam gde je spasenje. Nisam to mogao poreći. Iako me to ubijalo, nisam to mogao poreći. Prešao sam iz smrti u Život milošću Božijom. Moje brige su sve položene na Njega, jer On brine za mene. I On brine za vas.

62 Pognimo svoje glave samo za trenutak sada. I ja se pitam, ako nikada niste položili sve svoje brige na Njega; možda ste položili neke, ali samo se malo bojite da ih položite sve, kao granični vernik, kao u Jevrejima 10. U 6. poglavlju Jevrejima kaže:

...videći da mi razapinjemo sebi Sina Božijeg nanovo...

...i smatramo krv savezom, čime smo mi očišćeni, ta bezbožna stvar,

Rekao sam: „Ne. Ima ofarbano lice i vozi se u Cadillacu na koktel zabavu.“ To ti je nova moderna verzija toga.

I on je rekao: "Je li to veštica?" Ne znam jesam li mu to zaista trebao reći ili ne jer svaki put kada na ulici vidi jednu, on kaže, „Tata, to je veštica, zar ne?“ Pa, pretpostavljam da je to...

25 Znate, one su znale imati starog Charleya Barleycorna. Neki od vas starijih ljudi ga se seća, sa spušenom kapom preko ušiju. Čak bi ga se i vrana bojala: Charley Barleycorn. O, ali on se promenio otkad je prohibicija prestala. Sada je on na maloj čašici, stoji u svakom hladnjaku i najpopularniji je momak u gradu. Ali on je i dalje ta ista prokleta stvar koja šalje muške duše u pakao i mlade ljude u institucije za mentalne bolesnike; i ovde gore počelo je doba rock-and-roll idiota i bitnika, i mladih delikvenata toliko da je to postalo ludilo. Čak ih se naše škole ne mogu rešiti; izgubili smo dvadeset hiljada učitelja prošle godine.

Zašto? Oni su u potrazi za nečim. Traže to, a crkve im to nisu uspele dati. Razlog zašto oni to čine je zato jer su oni jednostavno načinjeni takvima da istražuju.

26 Čime to na kraju onda završava? Ubistvom i samoubistvom. Čovek koji misli da radi nešto kada dogovori spoj sa komšijskom ženom ili želi razrušiti nečiji dom ili nečiju ženu. Misli da će proći nekažnjeno, ali će na kraju završiti s pištoljem uperenim u glavu i raznesenog mozga ili će skakati s neke skele negde i ubiti se ili uzeti otrov, drogu ili nešto, otići u mizerno stanje i umreti te završiti u đavoljem paklu jer je odbio uzeti pravi lek.

Mi imamo lek. Golgota je taj lek. Hrist je lek. I On je jedini lek, jedini temelj, jedini put. Postoje stvari koje možete dobiti samo od Hrista i koje ne možete dobiti nigde drugde. Hrist je put; nije jedan od puteva već je jedini put. Crkva je dobra. Mi ih volimo, ali crkva nije put. Isus je put. Ne možete svoje brige prebaciti na crkvu jer crkva nema spasenje. Ona vam samo može ukazati na Isusa koji je jedino spasenje. On je put, istina i život. Jedini put ka Ocu je kroz Isusa. Jedini Utešitelj, jedini koji može-zna kako brinuti o nama. Pa mi ne možemo brinuti niti jedni za druge.

27 Pročitao sam u Pismu pre nekog vremena gde kaže: „Ne razlikujući telo Gospodnje.“ I pomislio sam, „Koja izjava,“ pronađena u I Korinćanima 11.

... ne razlikujući telo Gospodnje.

I zbog toga su mnogi među vama bolesni i slabi...

Telo Gospodnje je Crkva. I mi nemamo dovoljno duhovne pronicljivosti da bi brinuli jedni za druge. Kako onda možemo brinuti ako ne možemo brinuti jedni za druge? Kako možemo brinuti za izgubljene i

umiruće? U koju bolnicu ih možemo odvesti? „Svoju brigu prebacimo na Njega, jer se On brine za vas.”

Čovek uzima te kraće puteve i ono što ga tera da to radi je to što Bog, kada je stvorio čoveka, On ga nije stvorio da to čini. Stvorio je čoveka da bude sretan, da ima zadovoljstvo, da bude utešen. Čovek... Bog ne želi da Njegovoj deci bude neudobno. Vi ne bi...

28 Pa vi majke bi ustajale usred noći, ako ste ikada bile toliko bolesne; da je vaše dete izguralo pokrivač sa sebe i vi bi znali da bi se taj maleni dečak prehladio, vi biste se izborile nekako i došle do njegove postelje da bi mu bilo udobno. Da je jedan od vaših voljenih bolestan i leži s temperaturom, a vi možete ostati uz njega s peškirom i umivati njegovo lice hladnom vodom da mu bude udobno, učinili biste to jednome od svoje dece. Tu biste stajali. I da ste bolesni te da i vi sami trebate biti u krevetu i dalje biste sedele tamo jer vam vaša deca nešto znače. Ona su deo vas; ona su vaš život.

29 A Crkva je Život Božiji na zemlji i On želi utešiti Svoju Crkvu.

I kako bi to bilo, da znate da će brisanje grozničavog čela vašeg deteta njega utešiti, da ono to odbije, i pljune vam u lice, i ode uzeti bocu viskija ili nešto umesto-umesto dodira majčine ruke ili tako nešto.

To je ono što radimo kada se okrenemo drugim preparatima. Mnoštvo je preparata, ali samo je jedan lek. Hrist je lek, i jedini Lek u ovome. On brine za nas. On nas voli i želi da dođemo k Njemu. Bog nas je učinio takvima; ta sveta stvar u nama koja želi biti utešena.

30 Bog je čoveku dao ženu da ga uteši, da ga dotakne. I svaki čovek zna da imati dobru ženu, ima nešto u tome da dobra žena može... Čovek može biti uzrujan zbog svoga posla ili-ili načina života i može doći kući; bez obzira na sve, a nema nikoga, nijednog doktora...

Tako je to sa mnom. Kada dođem s prekomorskih putovanja ili odnekud, i tako sam nervozan, i uzrujan, i imam nedostatak sna. I-i čujem plač, i vidim malu gladnu dečicu na ulicama, i, o, i plaču, i idu tako, to me jednostavno ubija. Onda kada dođem kući, ako će supruga sesti na rub stolice, staviti svoju ruku oko mene, i reći: „O, Bill, ja-ja to razumem, znaš.”

A samo malo tapšanja od supruge znači toliko: isto tako muž ženi. To je način na koji je Bog želeo da to bude. A kada smo uzeli zamenu za to, a vi ćete uzeti neku drugu ženu da zauzme to mesto ili nekog drugog čoveka, videćete šta da radite.

31 Sada, zašto, On nam je dao prijatelje. On voli... Mi-mi trebamo biti prijatelji. Trebamo biti braća. I kako je dobro otići dobrome prijatelju u vreme nevolje i reći: „O, prijatelju moj, ta i ta stvar se dogodila.” I dobar,

bilo je Mary. I tako, devojka je bila dobra devojka dok je odlazila od kuće. Ona bi... Njena majka je bila prala veš preko daske za pranje, i tako dalje, da-da plati njeno školovanje. I jednoga dana ona je dolazila u posetu kući. A ona se družila tamo s različitim ljudima. I sprijateljila se s nevernom devojkom koja je bila veoma svetska i bezbožna.

I loše je kada se vi odvajate sa nečim kao što je to. Odvajati se od stvari ovoga sveta. Izađite. Nemojte biti bolji, nemojte se ponašati kao da ste bolji; ali ne prljajte svoju odeću grehom: „Nemojte biti učesnici u gresima drugih.” Ako želite izgovarati reči ohrabrenja drugim ljudima, u redu, ali nemojte se valjati sa svinjama. Udaljite se od toga. Tako je.

58 A ona je otišla pravo na dno s tom devojkom. I onda kada je došla kući, voz se zaustavio na peronu. A devojka, smeštena pored prozora, pogledala je napolje.

I tamo je bila jedna stara žena napolju, koja je bila puna ožiljaka po licu, a njen vrat onako uvučen unutra, njene male ruke onako koščate, gledale su svime što joj je bilo u srcu i čekale nekoga da siđe sa voza.

A ta devojka koja je bila s Mary; rekla je: „Mary, pogledaj tu staru ružnu ženu.” Rekla je: „Zar ne izgleda grozno?” A to je bila Maryjina majka.

I Mary, zbog utiska koji je imala njena prijateljica, je rekla: „Da, baš je, veoma.”

I kada su sišle s voza, Mary je zahvatilo to stanje, njena majka je potrčala i rekla: „O, draga, baš mi je drago da te vidim.”

A Mary je okrenula leđa svojoj majci. I rekla je: „Ja te ne poznajem,” i nastavila je hodati dalje.

59 A baš u to vreme je tamo stajao kondukter i on je skočio na jednu kutiju i rekao: „Čekaj malo.” I privukao je pažnju svih tamo prisutnih. Rekao je: „Bedno dete, kako si mogla okrenuti leđa svojoj vlastitoj majci zbog te male bezobraznice koja je s tobom? Zar te nije sramota, Mary?”

Rekao je: „Ja slučajno poznajem taj slučaj. Slušaj ovo, mlada damo,” drugoj devojci koja je dala komentar o tome. Rekao je: „To joj je majka. I Mary nikada neće videti dana kada će biti upola lepa kao što je bila njena majka. Poznavao sam je dok je bila mlada.” I rekao je: „Ona je bila sretno udana. I imala je tu malu bebu, Mary. I bila je gore na spratu i imala je prozore otvorene da bi-bi vetar mogao... I malenu kolevku tamo gore.” I rekao je: „Otišla je dole da bi oprala veš i obesila ga tamo nazad u dvorištu. I buknuo je požar u kući. I pre nego što je ona to shvatila, kuća je cela bila u plamenu, a komšije su pritrčali. I kada je Maryjina majka došla, rekla, ona je rekla: 'Moja beba! Moja beba je gore!' A vatrogasac je rekao: 'Kuća je izvan kontrole. Nema šanse da je mi sada izvadimo

mali, koliko ste nevažni, koliko siromašni, koliko ravnodušni, koliko puta ste pokušali i niste uspjeli, On i dalje brine. Njegova ljubav i dalje kuca na oltar vašega srca. Ali nismo li mi nezahvalni za to? U danu ovde gde...

55 Upravo sam vam rekao. Nadam se da ste to razumeli. Nadam se da to baš nije samo tako prošlo i da se sećate tih reči, da je sve na kraju. Civilizacija je na kraju. Demokracija je na kraju. Sve... Ova nacija je od pčelinjeg saća, u svakom trenutku se može raspasti na delove. O. Druge nacije, svet je na kraju. Svaka smrtna stvar mora umreti da bi besmrtnost mogla zauzeti svoje mesto. Moramo doći na to mesto. Mi smo tu.

Mi smo na kraju.

I nema nijednog drugog temelja; nema ničega što biste mogli... I ništa drugo ne može brinuti sada osim Isusa, a On zaista brine.

Ne brineš li dovoljno da predaš svoj život Njemu, da Ga voliš, da ideš na ulice, da ideš svom šefu, svom komšiji, svugde sa milim, blagim duhom... Odvojite se od stvari ovoga sveta i živite tako mirnim i ugodnim životom da bi drugi mogli videti Isusa u vama. Zar ne mislite da Mu to dugujete? Nemojmo biti nezahvalni.

56 Vi ljudi ovde... Prošlu noć kada sam izašao napolje, mala žena je stajala na vratima; nadam se da je ona ovde večeras. Kada sam prošao onuda, ona je stajala tamo s malim detetom. Ono je počelo plakati. Ona nije bila hrišćanka. Ali nije htela da poruka bude ometana, tako da je uzela svoje dete i izašla s njime. Kada sam ja izašao, ona je rekla: "O, kako bih volela da sam čula kraj te poruke." I ja...

Nešto mi je samo reklo: „Ovo je slučaj-nije slučajno. To je od Boga.“

Rekao sam: „Gospođo, jeste li vi hrišćanka?“

Rekla je: „Nisam, gospodine. Nadam se da ću jednom biti.“ Dražesna mala majka s malim detetom u naručju...

Rekao sam: „On je ovde. Nemoj to odlagati predugo.“ I tamo smo pognuli svoje glave zajedno tamo i molili. I zamolio sam Boga da uzme njenu dušu.

I na kraju, kada sam završio s molitvom, ona je rekla, „Amen.“ I počela je brisati suze sa svojih očiju.

Zašto? Ona je pokazala. Kada je htela poruku iako, ako je ne dobije, možda je ona imala nekoga ovde da je primi. Ona je htela da to neko drugi primi. I šta je to učinilo? Bog je brinuo. Zato ju je naveo da stoji upravo tamo, tačno tamo na mestu da je primi, to je to. On brine. On zna kako da upravlja stvarima ispravno. Jesmo li dovoljno zahvalni?

57 Podseća me to na priču koja se dogodila u jednom gradu u blizini. Pre nekoliko godina jedna je majka poslala svoju ćerku na fakultet. Njeno ime

pouzdan prijatelj će sesti i razgovarati s vama, to je predivno. To je od Boga. Kao što je i vaša žena od Boga, vaš muž, kada ste verni.

Ali postoji i to da čovek čak pokaže svoju palu prirodu, da umanjiti to što mu je Bog dao. Prva stvar, on uzme bocu ili svet da ga uteši umesto Duha Svetoga. Bog mu daje ženu da mu bude životna saputnica, ali ne biva zadovoljen s jednom, mora imati još jednu pa još jednu; ili obrnuto, žena muškarca; mladi ljudi, i tako dalje.

32 I onda svi ti utešitelji koje nam je Bog dao, kada dolazi kraj našeg putovanja i mi pritiskamo jastuk na naše grozničavo čelo i umiremo, naša žena može samo stajati i suze mogu teći niz njeno lice s očima podignutim gore prema Bogu. Naš nas prijatelj može potapšati po ramenu i pružiti nam ruku i stajati stiskajući ruke jer on ne može dalje od toga. Ali onda kada Utešitelj, kako David kaže: „Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ja ne bojim jer si Ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja uteha su meni, čak i u dolini smrti.“

33 Zašto čovek žeđa i gladuje? Jer kada je bio načinjen, bio je načinjen i stvoren s jednim malim mestom unutar sebe u kojem Bog prebiva da ga uteši. A kada on sebe grehom otera od Boga, tada to mesto biva prazno. I zato gladuje za time, traži to.

A problem danas, s nama hrišćanima, bojim se da ne činimo baš sve što možemo da svom posrnulom bratu pokažemo da je to baš ono što s njim nije u redu. To je ono što nije u redu s maloletničkom delikvencijom, to je zato jer je u crkvi bilo delikvencije i kod kuće je bilo delikvencije što je uzrokovalo maloletničku delikvenciju.

I to je razlog zbog kojeg su bitnici i tako dalje na ulicama i skaču gore-dole i uživaju u svim tim stvarima, to je zato što oni pokušavaju pronaći nešto da ih zadovolji.

34 Dopustite da vam večeras ovo kažem u Ime Gospoda Isusa: Ništa vas neće zadovoljiti kao dolazak sile Duha Svetoga koji će promeniti vaš život i vaše stavove te vam dati utehu i Večni Život.

Postoji Izvor ispunjen Krvlju,

Koja teče iz Emanuelovih vena,

Kada grešnici zarone pod nju,

Gube svaku grešnu mrlju.

Žena nas može utešiti i potapšati. Prijatelj može sesti i dati vam dobar savet. Ali postoji samo jedna stvar koja odnosi sve vaše grehe, a to je krv Gospoda Isusa Hrista.

Šta može uzeti moj greh?

Ništa osim krvi Isusove;
 Šta me može učiniti ponovo potpunim?
 Ništa osim Krvi Isusove.
 Autor pesme je rekao:
 O, dragoceni potok
 Koji me čini belim kao sneg;
 Nijedan drugi izvor ne poznajem,
 Ništa osim Krvi Isusove.

35 To je to. Što čisti, i oslobađa, i dovodi nas u zajedništvo: „ Još malo, i svet me više neće videti. Ali vi ćete Me videti, jer ću Ja (lična zamenica) biti s vama, čak u vama, sve do svršetka sveta. A Branitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati zbog mene, naučiće vas sve i podsetiti vas svemu što vam rekoh.” Kada? Kada budemo zajedno u Nebeskim prostorima u Hristu Isusu, Duh Sveti će doći kroz Reč, spustiti se dole, ohrabriti nas i dati nam utehu.

36 Dolazak uništenja sveta, sve stvari koje su bile sada nestaju. Sve nade su nestale i svet nema više na čemu stajati. Oni piju, kockaju, žene se, udaju jer su odbili istiniti Temelj utehe, Duha Svetoga.

Ali mi koji verujemo u Njega tražimo Kraljevstvo koje treba doći (Hvaljeno neka je Ime Gospodnje.), gde neće više biti tuge, niti plača, niti boli u srcu; nego mir, i radost, i ljubav, i besmrtnost će zauzeti svoje mesto jednog dana.

37 Prebacite svoje brige. Ako imate brige, prebacite ih na Njega jer On brine za vas. Sve ostalo vodi u večnu smrt. Ovo vodi u Večni Život. A čovek je napravljen tako da bi želeo tog Utešitelja. On želi utešitelja jer je stvoren takav. To je način na koji ga je Bog sastavio, sagradio prostorije u njemu; njegovu dušu, njegovu savest, njegova zapažanja, njegova čula, sve je to stavljeno zajedno. I u toj maloj prostoriji nečega što ga čini sretnim, što mu daje utehu, što uzima umor i nervozu iz njega, Bog se smesti tamo sa Svetim Duhom. O, kakva slika, kakva istina.

38 Sada, moj jadni obeshrabreni prijatelju, ako si ovde a ne znaš to, ja sam svedok da je to istina. Ja sam nervozna, uzrujana osoba, Irac s obe strane, a-a oni su nervozni i pijanice. A moja majka je poluindijanka, što bi me, zapravo, po rođenju, učinilo odmetnikom. Tako je. O, ja bih bio grozna osoba, skoro pa mešanac. Ali šta se dogodilo? Ja sam našao nešto što je zauzelo tu malu prostoriju unutar mene i dalo mi mir koji nadilazi svaki razum, i ja sam prešao iz smrti u Život, iz tame u Svetlost. O, nikada to ne bih mogao poreći. To je moj Život. On je sve.

Božija milost ljudima. On je bio Božija ljubav izražena u ljudskom telu. Nije bitno koliko mali ili beznačajni bili, On je brinuo; nemoralni, pijanice, alkoholičari, šta god bili.

51 Setim se male Roselle Griffin u Chicagu (njena knjiga sada izlazi), koja je dolazila na sastanak toliko grešna dok ju-ju je veliko udruženje anonimnih alkoholičara odbacilo. I otprilike oko šest ili osam poznatih bolnica u Chicagu je ispisalo njeno ime iz knjige da nikada ne dođe tamo. Bila je čak toliko nisko da je jedina stvar koja joj je ostala bio kaput koji joj je njena majka dala; ona bi ga isekla iznutra da bi stavila svoje boce tamo unutra, toliki alkoholičar da se nije čak ni mogla smrznuti do smrti, dok je ležala u kanalima po noći. Mlada žena, pametna, obrazovana, jedno izgledajući sedela je na balkonu tamo gore u Indiani gde smo imali sastanke, niko izgleda nije mario. Da su znali ko je to, oni bi se odmaknuli od nje.

52 Ali Isus brine. On me pokrenuo i rekao: „Žena koja sedi tamo, njeno ime je Rosella Griffin. Ona je alkoholičarka. Bila je odbačena od strane Anonimnih i oni ništa ne mogu učiniti za nju. I tako, sve nade su nestale. Ali ona je verovala Njemu u: „TAKO GOVORI GOSPOD, od ovoga sata pa nadalje neće više biti alkohola.” I sada je ona draga, voljena hrišćanka; iz mesta u mesto, iz rupe u rupu, od zatvora do zatvora, propoveda Evanđelje da bi spasila alkoholičare.

Isus brine, samo prebacite svoje brige na Njega. Dok ste u tuzi, On brine. Kada izgubite svoje voljene, On brine; On brine za mrtve, one koji su umrli u Hristu.

53 Jednog dana, bio je toliko iscrpljen na Svome putu, jedva da je mogao hodati, ali tamo je došla neka-neka grupa iz grada, pogrebna povorka, i jedna mala majka koja je mahnito dizala svoje ruke u vazduh, i zamahivala njima: „O Jahve, zašto Si ga uzeo? On je moj jedini sin.”

Bio je umoran i iscrpljen, ali je brinuo za tu jadnu, malu, ženu slomljenog srca. Prišao je tim-tim nosilima koja-koja su nosila taj-taj kovčeg i dotaknuo ga i rekao: “Sine, ustani.” Zašto? On je brinuo.

On razume. Sada, mi znamo, po Njegovom Životu da On brine.

54 Dakle, pitanje je za nas večeras, brinete li vi? On brine. Ali sada, brinete li vi? Ako ne brinete, onda vam On ne može pomoći. Ali ako brinete dovoljno ili se brinete dovoljno za sebe... Čuo sam kako ljudi govore tu bezumnu izjavu: „Nije me briga šta će se dogoditi sa mnom.” O. Mene sigurno brine šta će se dogoditi sa mnom. Sigurno, da. Ja brinem. I mislim da svaka osoba u svom zdravom umu brine. Želim znati šta će mi se dogoditi. I ako znam da me je On voleo, ne postoji onda niko ko bi me mogao voleti tako. On brine za vas. On brine za vas. Nebitno koliko ste

gubavac. Jeste li ikada videli gubavca? O, ja sam ih video mnogo, prigrlio ih svojim rukama, njih bele sa gubom. To izgleda kao seme bradavica okrenuto iznutra prema spolja.

Smestio se tamo gde ga niko ne bi dirao, dole u mulju i prljavštini i nečistoći ulice, nisko koliko je mogao biti, gde se svako bojao da mu se približi.

Bio je... Bio je izopštenik. Bio je odbačen iz društva u gradu, iz društva u crkvi, iz društva od-od svega što je bilo u gradu. Niko nije želeo imati nikakve veze s njim. Ako bi nešto učinili, onda bi mu dobacili komad hleba i pustili bi neka ga odnese tamo u prljavštinu. Nisu mu se hteli približavati.

Ali Isus je brinuo za njega. On bi hodao tamo dole s njim i sedeo. Mogu Ga samo videti kako polaže Svoje ruke na njega i kaže: "Hoću, budi čist." O, On je brinuo za njega. Kada se niko drugi nije brinuo, On se brinuo.

Kada se niko ne bude brinuo za tebe, On i dalje brine.

49 Bio je jedan stari slepi prosjak s poderanim rukavima, sa zaliscima po celom licu i nije imao ništa za jelo, sedeo je pored vrata jednoga dana i prosio. I Sin Čovečiji, na Svom putu za Golgotu, da bude razapet s gresima sveta na Sebi, ali jedan je povikao: "Sine Davidov, smiluj mi se."

Da li bi čovek takvog kalibra, čovek ili predsednik, da li bi gradonačelnik, guverner države, jedan u policijskim snagama stao za takvog kao što je ovaj bio? Malo kada ćete to naći.

Ali Isus je brinuo. On je prebacio svoje brige na Njega i On je brinuo. Rekao je: „Šta bi ti želeo da učinim za tebe?“

Kaže: „Gospode, kada bih mogao primiti svoj vid.“

On je rekao: "Tvoja te vera spasila." On je brinuo za njega.

50 Jednom je bila jedna nemoralna žena, kao alkoholičarka ili prostitutka, toliko nemoralna da ni žene grada nisu htele imati posla s njom. Ona je bila izopštenik. Izašla je napolje da donese vode; morala je čekati sve do podneva. Nije mogla doći s pristojnim ženama. Niko ništa nije želeo imati s tom ženom. Bila je udavana i imala nekoliko muževa i onda je živela po narodnim zakonima. Niko nije mario za nju. Bili su previše kruti i uštogljeni. Niko nije brinuo.

Ali On je toliko brinuo za nju da joj je otkrio same tajne njenog srca, i oprostio svaki greh, i stavio Nešto u nju da je ona otrčala u grad govoreći: "Dođite, vidite Čoveka koji mi je rekao sve što sam učinila."

Vidite, to Ga čini toliko slavnim meni. On nije uštogljen. On je bio

39 Stojeći tamo u bolnici, kada sam se približio 33. godini svoje službe, bio sam blizu predaji sotonu, bliže nego ikada. Kada je moja malena devojčica, Sharon Rose, umirala u bolnici, stajao sam tamo, a doktor čak nije ni znao da sam ja u sobi.

Nije me hteo pustiti unutra jer je ona bila imala meningitis. Rekao je: „Billy prenećeš to na Billyja mlađeg. Nemoj ići tamo.“

A ja sam rekao: "Doktore."

I pustio me je. Rekao je sestri: „Idi, donesi neki lek i daj mu ga.“

Došla je s nekom malom bočicom otprilike ovalno velikom i rekla: „Uzmi to, brate Branham.“

A ja sam rekao, „Samo spustite to dole.“ I gledao sam je dok nije izašla iz sobe. I otišao sam niz hodnik i dole u podrum.

40 A tamo je ležala moja bebica, ležala je dole s movama na očima. Preko njenog lica bila je jedna stvar kao mrežica za komarce, pomerila ju je. A ja sam gledao preko u dečakovu majku koja je ležala u mrtvačnici. Njen mali brat, Billy, u bolnici, teško bolestan. Moj otac je umro na mojim rukama samo nekoliko nedelja pre toga. I moj brat je poginuo iznenada... I tamo je to bilo, a ja ništa drugo nego mladi propovednik. I pogledao sam na nju i pogledao. I rekao: „O, Šaron, dušo, tata je, prepoznaješ li me?“ I znao sam da me prepoznala. Činilo se da se pokušavala pozdraviti sa mnom. A njene male oči su bile ukrštene. Patila je mnogo, mogao sam videti te male plave okice kako su ukrštene.

A onda sam pogledao u nju. Pao sam na svoja kolena i rekao: „Bože, njena mama leži tamo dole u-u mrtvačnici; sahranićemo je rano ujutro. Nemoj uzeti moju bebu, Gospode. Dopusti mi da je odgojim. Tako je slatka. I nemoj je uzeti, Gospode.“ Baš tada, izgledalo je kao da se crna sena spušta, odmotava i zaklanja pogled na nju. „Svejedno je uzmi.“ Podigao sam se.

41 A onda je Sotona došao k meni i rekao: „A ti ćeš mu služiti? Evo, ti si samo mladić. I misliš... Pa šta si radio? Stajao si na uglovima ulica gde god si mogao i postio si dok nisi postao toliko slab da se nisi mogao popeti na telefonski stub da obaviš svoj posao. I šta si još činio osim propovedao i plakao i molio se? A jedna Njegova reč bi promenila čitavu situaciju, ali hoće li On to učiniti? Ne, On neće to učiniti. Pustiće je da umre. A ti ćeš Mu i dalje nastaviti služiti?“ I dogodilo se, u tom trenutku, gotovo...

42 Kada me moje noge nisu više mogle držati, naslonio sam se na krevet. Rekao sam: „Sherry, prepoznaješ tatu.“ A ona bi... Čuo sam njeno teško disanje, a ona bi pogledala. Znao sam da je umirala.

Pomislio sam: „Samo jedna reč. Ne bi morao čak ni izgovoriti; On bi

samo pogledao; Njegov vlastiti um bi jednostavno promenio čitavu situaciju, meningitis bi je napustio i ona bi bila dobro. Samo jedna reč, ali On to ipak neće učiniti.

Sotona je rekao: „A ti ćeš Mu i dalje nastaviti služiti?”

I pomislio sam: „Pa gde bih išao? Šta bih mogao raditi? Kome bih mogao poći? Gde je moja nada? Nešto mi se dogodilo,” rekao sam, “pre nekoliko godina ovde i znam da Ga volim.”

43 Prišao sam krevetu, stavio ruke na njenu malu glavicu i rekao: “Draga, Bog mi te je dao i Bog mi te uzima; blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje. I da me ubiješ i dalje bih Ti verovao.” Da, gospodine.

Rekao sam: „Uzeću te, draga, i položiti te u ruke tvoje majke onamo u-u mrtvačnici za otprilike sat vremena od sada. No i da me On ubije, ne postoji ništa čemu bih mogao otići. On je jedina Nada koju sam ja ikada pronašao. On je jedini Temelj. On je jedina Uteha koju sam ikada imao. I gde bih sada mogao ići po utehu, ako ne Njemu?”

Kada sam to rekao, anđeli su došli i odveli je. I skoro sam se srušio, ali nešto se dogodilo. On je bio moj Utešitelj. On mi je došao. On je brinuo za mene.

44 Odlazio sam gore do groba, iz dana u dan, da ispunim dužnost odlaska tamo svaki dan da oplakujem neko vreme i molim. Državni senator bio je član moje crkve, Baptističke crkve. I tako sam ja-ja išao gore putem i gospodin Isler, on je rekao-došao je gore i video me; zaustavio se; potrčao je k meni i stavio svoje ruke na mene. Imao sam čizme na sebi, to je bilo odmah nakon poplave '37. I dok sam ja-ja sam išao tako putem, s rukama iza leđa. A gospodin Isler je stao i potrčao je k meni, rekao je: „Billy, želim te nešto pitati, sine.” On je stari čovek; i dalje je živ, sada je u odmaklim godinama.

I rekao sam: „Šta je, gospodine Isler?”

Rekao je: „Čuo sam te kako propovedaš. Čuo sam te kako govoriš i kako si uzvisio Hrista i govorio sve te stvari o Njemu. A gle On je dopustio da tvoj otac umre na tvojim rukama od predoziranja lekovima koji ga ubiše.”

Doktor ga je ubio. Ne znajući šta radi, dao mu je pola zrna strihnina i to ga je ubilo. I ja... I on je umro baš na mojim rukama, gledajući me u lice.

45 Dva ili tri dana posle toga, gledao sam jednu dragu hrišćanku, moju snaju, bratovu ženu, kako umire i video sam kako se podiže i gleda u crvendačevu kućicu na drvetu i peva: “Postoji zemlja s one strane reke.”

Onda mi je žena umrla, dok sam je držao za ruke, govorila je: “Bill,

pričao si nam o tome; propovedao si o tome; ali ne znaš kako je slavno preći iz ovoga života u drugi život.” Sve te stvari tamo koje sam ja video da je On učinio...

I, o, on je rekao: „Sada, kada ti je On uzeo sve što imaš, šta ti On sada znači?”

Rekao sam: „Ti si izvor sve moje udobnosti, više nego život si meni; koga imam ja na zemlji osim Tebe ili koga na Nebu nego Tebe ?” O.

On je rekao: „Da li ti to znači?”

A ja sam mu rekao: „Da to mi znači.”

46 Otišao sam na brežuljak tamo gore gde je ona bila sahranjena. I sedeo sam tamo neko vreme i činilo se kao da je stara golubica izašla, da hoće pevati ili gugutati, kasno uveče dok sam sedeo tamo i mislio o njoj, i o detetu koje leži tamo dole na njenim rukama. I činilo se kao da povetarac, duvajući kroz borova stabla, hoće da peva.

Postoji Zemlja tamo s druge strane reke,

Koju zovu slatkom večnosti,

A mi jedino dosežemo to kopno odlukom vere;

Jedan po jedan dolazimo do vrata,

Tamo da prebivamo sa besmrtnima,

Jednog dana oni će pozvoniti ta zlatna zvona za tebe i za mene.

47 Zadnje stvari koje sam rekao svojoj ženi dok je umirala i dok sam se poljupcem opraštao... Rekla je: „Nemoj živeti sam, Billy. Uzmi neku dobru ženu koja je ispunjena Božijim Duhom da podiže moju decu.” Ona nije znala da će beba umreti sledeći dan. I ona je rekla: “Srešćemo se toga jutro.” Ona je rekla...

Rekao sam: „Stani tamo na istočnim vratima. I kada vidiš Abrahama, Izaka i Jakova, i tu decu Kraljevstva kako ulaze unutra, samo poviči: 'Bill! Bill!' najglasnije što možeš. Skupiću decu zajedno i naći ćemo se tamo.” To je bio moj zadnji sastanak s njom. I uz Božiju pomoć, ja i dalje stavljam sve svoje brige na Njega sa utehom Duha Svetoga, da ću jednoga dana učiniti taj sastanak stvarnim, kada je sretnem tamo.

Božijom milošću ostaću na bojnom polju i propovedati dok celi moj život ne bude iscrpljen za Kraljevstvo Božije.

48 O, prebacite svoje brige na Njega jer On brine za vas. Sada, On brine za vas, sada mi to znamo. Pitajmo se nekoliko minuta da li On brine za nas. U redu.

On se brinuo za gubavca dok je bio ovde na zemlji. Tamo je bio